

Спадковий договір має бути укладеним письмово з наступним нотаріальним посвідченням (ст.1304 ЦК України). Якщо предметом спадкового договору є майно, яке підлягає державній реєстрації, нотаріус у тексті договору зазначає про необхідність його реєстрації у відповідному реєструвальному органі після смерті відчужувача (абзац четвертий пункту 233 Інструкції про порядок вчинення нотаріальних дій нотаріусами від 03.03.2004 № 20/5).

Забезпечення виконання спадкового договору можливе як за допомогою загальних способів забезпечення виконання зобов'язань (глава 49 ЦК України), а також використання заходів цивільної відповідальності, передбачених за порушення зобов'язань (глава 51 ЦК України), так і спеціальних засобів, установлених законом (ст. 1307 ЦК України) саме для цих відносин.

Отже, спадковий договір є досить корисним інститутом спадкування. Не зважаючи на недостатнє правове регулювання порядку укладення й виконання спадкового договору, він є досить привабливим способом розпорядження майном для власника (відчужувача за спадковим договором), зокрема, з огляду на можливість здійснення контролю за виконанням спадкового договору як за життя, так і після смерті відчужувача.

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЗАХИСТУ ПРАВ УЧАСНИКІВ СІМЕЙНИХ ВІДНОСИН

Біляр Б.П., студент ННІПН НАВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри цивільно-правових дисциплін ННІПН НАВС Кириченко Ю.І.

На сьогоднішній день існує велика кількість проблемних питань, які виникають щодо захисту прав учасників сімейних відносин. Загальні правила щодо захисту сімейних прав та інтересів учасників сімейних відносин визначає стаття 18 Сімейного кодексу України - «Захист сімейних прав та інтересів», в якій зазначено:

1. Кожен учасник сімейних відносин, який досяг чотирнадцяти років, має право на безпосереднє звернення до суду за захистом свого права або інтересу.

2. Суд застосовує способи захисту, які встановлені законом або домовленістю (договором) сторін.

Дуже часто в сімейних відносинах відбувається порушення прав неповнолітніх осіб, саме тому, в даному контексті, слід зазначити, що відповідно до частини 2, статті 29 Цивільного процесуального кодексу України, неповнолітні особи віком від чотирнадцяти до вісімнадцяти років, а також особи, цивільна дієздатність яких обмежена, можуть особисто здійснювати цивільні процесуальні права та виконувати свої обов'язки в суді у справах, що виникають з відносин, у яких вони особисто беруть участь, якщо інше не встановлено законом. Суд може залучити до участі в таких справах законного представника неповнолітньої особи або особи, цивільна дієздатність якої обмежена.

Слід звернути увагу на той факт, що на сьогоднішній день у великій кількості сімей виникають проблемні питання, внаслідок чого, особи,

права яких порушуються, змушені звертатися до суду за захистом своїх порушених прав.

Досить поширеною на сьогодні є ситуація, коли платник аліментів відмовляється від виконання свого обов'язку. В такому випадку, управнена особа змушена звертатися до суду за захистом свого порушеного права. В цьому випадку способом захисту сімейного права буде примусове виконання добровільно невиконаного обов'язку. Типовим в цьому випадку буде примусове стягнення аліментів за рішенням суду.

Останнім часом в Україні відбувається тенденція до укладення так званих «фіктивних шлюбів», більшість з яких укладаються з метою збагачення та особистої вигода. Наслідком укладання такого шлюбу, є визнання його недійсним за рішенням суду. В свою чергу, способом захисту права є припинення правовідношення, а також його анулювання.

Слід зазначити, що захистити порушені права учасникам сімейних відносин можливо не тільки на підставі Закону. Санкції за порушення прав або неналежне виконання обов'язків можна також прописати у шлюбному договорі. Таким чином, повністю захистивши себе від проблемних питань, які виникають у шлюбних відносинах

Таким чином, можна зробити висновок, що на сьогоднішній день існує велика кількість проблемних питань щодо захисту прав учасників сімейних відносин. Для того, щоб запобігти порушенню своїх прав та інтересів, при можливості потрібно прописувати всі санкції за порушення прав у шлюбному договорі. А при відсутності шлюбного договору, якщо права та законні інтереси учасників сімейних відносин були порушені, відразу ж звертатись до суду за захистом свої прав.

ЗАХИСТ ЖИТЛОВИХ ПРАВ ОСІБ У СУДОВОМУ ПОРЯДКУ

Біляр І.П., студент ННІПП НАВС

Науковий керівник: старший викладач кафедри цивільно-правових дисциплін ННІПП НАВС Ки риченко Ю.І.

Питання захисту житлових прав осіб, стало досить актуальним у наш час. Важливо розуміти, як саме особа може захистити свої житлові права, які порушуються. Отже, судовий захист житлових прав використовується у таких випадках

- 1) коли такий порядок прямо передбачений законом
- 2) коли всі інші засоби захисту не принесли позитивного результату

Судовий порядок захисту порушених житлових прав передбачає подання зацікавленою особою позову до відповідного суду.

Засоби захисту порушених житлових прав у суді поділяються на речові й зобов'язально -правові. Для пред'явлення речового позову необхідно, щоб порушувалось речове право і щоб не існувало договірних відносин між власником майна та порушником житлового права. При порушенні житлових прав осіб речові засоби захисту вживаються передусім для захисту права приватної власності на житло.

До речових засобів захисту цивільних прав належать виникаючий позов та негативний позов